

El primer Misteri de Glòria del Rosari Monumental del Monestir de Montserrat.

Gaudí sempre va aconseguir el que es proposava encara que de vegades això passava després d'haver mort, amb aquesta obra queda més que demostrat. Acaben de tornar a posar la figura de Crist on Gaudí la havia col·locat i des d'on no s'hauria d'haver bellugat mai.

Al 1900 se li va encarregar a Antoni Gaudí, junt amb altres arquitectes i artistes, la realització d'una parada del Rosari Monumental del Monestir de Montserrat, encàrrec que segurament va acceptar amb gran entusiasme, ja que ràpidament va presentar a l'agrupació confessional catòlica "Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat", entitat que fomentava la construcció d'aquest projecte, una proposta completament diferent a les altres construccions monumentals que componen el gran Rosari.

Proposava la realització d'una gran cova excavada artificialment dins la muntanya de Montserrat, aprofitant una petita entrada que ja existia i posant el material derruït com a complement per a eixamplar el camí cap a la Santa Cova, on s'enlairaria una gran estàtua de Crist realitzada en bronze, representant el moment de la Resurrecció. Alguns autors parlen de la representació simbòlica de la resurrecció de Catalunya, ja que el Crist estava al costat de l'escut de les quatre barres realitzat en trencadís pel constructor Jaume Bayo i incrustat a la pedra.

Aquest Crist hauria de donar la sensació d'elevació quan la llum més potent de l'any entrés a la Santa Cova, i al mateix temps, el dia del solstici, en el moment precís en que la llum penetra a la cova, aquest resplendor donaria profunditat a l'idea de la reencarnació que conformava la simbologia del misteri de glòria o resurrecció.

En el solstici de primavera totes les cultures des de l'antiguitat reconeixen un instant precís en que la òrbita terrestre marca un moment anual respecte al sol, aquest és l'instant del ressorgiment de la llum del sol. És el moment en el que el sol aparentment es queda quiet, sostingut en el seu punt més llunyà i la seva llum és més profunda.

Però aquest projecte es veuria frustrat momentàniament per la insistència de l'Abad Josep Dea's Villardegrau (1837-1921) d'ubicar l'escultura en un altre lloc que l'indicat per Gaudí, el que va motivar que en agost de 1907 l'escultura que representava a Jesucrist resucitat canviés d'ubicació i es col·loqués a la paret de pedra allunyada del Sant Sepulcro. Aquest va ser el moment en que Gaudí va abandonar la direcció d'obra, segurament molt disgustat. Aleshores estava ja la gran cova excavada i la peça fosa de l'escultor Josep Llimona (1864-1934) del Crist, de més de tres metres d'alçada i un pes aproximat de 500 quilos de bronze, fos amb la tècnica de la cera perduda i les potencies es van dorar, i va ser col·locada com es pot apreciar a les fotos de l'època en el seu lloc definitiu.

Alguns texts expliquen com l'escultura va quedar sense col·locar i per falta de pressupost no es va continuar l'obra, però la fotografia ens determina que es va col·locar en un altre lloc de la paret de la muntanya separada uns quants metres de l'escut de Trencadís. Una vegada que Gaudí va marxar de l'obra es varen realitzar les escultures dels àngels i de les tres Maríes, obra de l'escultor Dionís Renart (1903-1916) i es va realitzar una reixa d'estil modernista, obra de la casa Ballarín. Tot això sota les ordres de l'arquitecte Jeroni Martorell, que va assessorar a tots els operaris que van realitzar treballs fins l'any 1916, data en que es va fer una cerimònia solemne de benedicció i inauguració litúrgica del lloc.

Però vet aquí que el projecte d'Antoni Gaudí i aquesta fotografia de l'època va determinar clarament on devia estar ubicada la peça i ara l'any 2010 l'escultura ha tornat a la seva ubicació original. A més, com final d'aquest llarg i costós procés, es construirà el petit hort ja previst pel projecte gaudinià, un hort de plantes medicinals i aromàtiques que representava el de Getsemaní, jardí on, segons el Nou Testament, Jesús va orar l'última nit abans de ser crucificat. Al finalitzar aquesta rehabilitació Gaudí al fi haurà complert el seu somni... ●

